

פְּרָשָׁת
רַיִבָּה

7. אָוֹתִי יַעֲקֹב אֶלְעָזָר מֵצָרִים וּנוּגָן מִרְדָּא עַל בָּרוּךְ צָלָעָךְ מְשֻׁעָר נָגָד כּוּחָל

שבדה רמיה... ולא עירב עלייה נחלב מוכן
תפלת איננו שומע, ומשמע דמאי ניכל
מתפרקת הפלתו באשר הרוא שם, כמו שישין
פיגול ריק בקדושים, בין בעבורת ההקן, לבין שואלים
עציה במרובבה וככל שהשליאות למי ששהה בו
עד שיבא משער'ה יי'קבי, שודראון
כמה קירב בשםים לבונשבר שלוי, אר שדראון
הכ', על כן ימס לב כל אחד מי יודיעו מה
שישאלן אוותם ביום הדין, ליחדרו גנמן לא
ישאל גדלותו, שאל המלך' ה', רודף אה
יעצה לגלוות לו שבן הדבר עד שביא

אחור כבמיהר למלת תחזרו הדרם, שהגנו
מכל מקום בחיבר יוק לב דוד אותו על אש-
כרת וגנו, והתבוננו זיל אמר לעבן בסורן
ימיו ויסתהו בבענדים ולא ימגע
שזיל בענדי, ולהעיל מסבנה
ונפשות, וראתיה במדרש שורת טוב שהיעזר

לדרה בטלן מוציאיה, ממשה שדה-יְהוּדָה היהת הנורא במצוע הנבר ולא הוכח, אמן קיימת לו ברוחה שהי' אחד יכול להציג את התדריך באחד מאיבורי של

להגאל האירז עיניים לשיר שירה בזו, ובמו
בכל פרשה פתוחה הכוונה ליתן ריווח
להמנון בין פרשלה לפרשנה, בן בכאן ריווח
בכל פטש לההתבונן, וכל איש ישראל יכול
להישיג וצזרן החלק בשיריה.

ב) במד"ך (בשבהצ'ר ר' יהונתן מפקוד [שאל]

הריך והמראיך הייב מיהה, יהו רק זר הראיך,
אבל הנדרך עצמה אנו כן, ואיך ייכל
לזעיב באחד מאביריו והרנו לגמרי פטור.
הנדרך שבדיל יול ווואחו עין שליב לגדיר.

ה) ריקרבן ממי ישראלי בזורה"ק שנדרתבו

ימיו להכין מהם מלボשים לגשמהא, דיוומי איהקדבי קמי מלכא בלבד

ביסטר. „לְדַאֲרָה שָׁהָגִישׁ שְׁמוּכִין בְּגֹת
קִיר לְנֶסֶת רְחוֹן וְנֶשֶׁמֶת אַחֲרֵיכֶם לְבִנְתָּא“

לישועה על מנוחה יתפו. רקדם ל' ציריך

בוני ליעיד יהוד הגדול והאריך כל אהוה
להי מרבינו ומאז לא בראנו בוגתנו

דפק על שער תשובת הנזיר כנבל נשב

במקרה בסימולציה נשבור שלו, על שדראות
לעומת תרבותם התרבותי. מכאן נובע
ההנחה כי בתרבותם התרבותי תרבותם
הנושאים לא יתאפשרו.

מִקְרָא קֹדֶשׁ

אדר קד במד"ר למה הטעדרו הרים, שהגיא זמן בין בית המקדש ורעה כל אהן

המשפטים. ענוה סבבנית על מכירת יוסף רק בגין נקי מוה. והמה להרaban גם כן נקי שהוגיכיהם אל התחט

ଲୁ ପରିଚାଳନା
କାହାର ମାତ୍ର
ଲେ ମରାଇ ଗଲା
କାହାର ମାତ୍ର
କାହାର ମାତ୍ର
ଲେ ମରାଇ ଗଲା
ଲେଖି ପରିଚାଳନା
କାହାର ମାତ୍ର
କାହାର ମାତ୍ର
ଲେ ମରାଇ ଗଲା
କାହାର ମାତ୍ର
କାହାର ମାତ୍ର
ଲେ ମରାଇ ଗଲା
କାହାର ମାତ୍ର
କାହାର ମାତ୍ର
ଲେ ମରାଇ ଗଲା

ՃՐԵՄՈՒԿԸ
ՃՐԵՄՈՒԿԸ
ԽԼՈ ՀՅ ԽԼ
ԽԼՈ (ԽԵՏԱԿ ԱՅ)
ՃՐԵ ՀՅ ՃՐԵ
ԽՈ ԿԸ ԽՈ
ԽՈ ՃՐԵ ՃՐԵ
.ԽՈ ԼԵՎԵԼՈ
ԽՈ ԼԵՎԵԼՈ

ՃԵՐԱԿ ԱԽՆ ՕՐԱԿԱՐ ՃԵՐԱԿ ԱԽՆ ՎԵՐԱԿ ՎԵՐԱԿ
ԹԱ ՏԱԼ ԳԱՎԱ ԱԿԴ
ԹԱ ՀԵՐԵ ԽԵՐԵ ՀԵՐԵ ԽԵՐԵ ՀԵՐԵ ԽԵՐԵ ՀԵՐԵ ԽԵՐԵ
ՀԵՐԵ ՀԵՐԵ ՀԵՐԵ ՀԵՐԵ ՀԵՐԵ ՀԵՐԵ ՀԵՐԵ ՀԵՐԵ ՀԵՐԵ ՀԵՐԵ

ՆԵՐ ՊՃՆ ԱԼ ԼԽՈ Հ. ԸԿԸ ՇԱԹ ԹԹՎԱՅ ՃԵՐ
Մ ՊԳ ԱԿ. ՃԵՇ ԼԵԱ ԹԽԱՍ ԱԿ. ՃԵՇ ԸԿԸ
ԸԱ ԹԳԸ Ծ. ԱԼ ԸԿԸ ԱԿՄԱՆ ԱԼԸ ԵՊԸ
ՃԱԼ ՀԿԸ ԿԸ ԼԵԼ ԼԵԼ ԿՎԼՎ Խ ՍԳՋՄ ԸԿԸ
ԳԽԱՆ ԱԿ. ՃԵՇ ԹԱ Հ. ԸԿԸ ԵՎԸ ԹԳԸ ՊՃՆ ԱԿ.
ՎԵԼՎ ԸԿԸ ԱՄ ՊՃՆ Ա. ՃԱԼ ՀԿԸ ԱԿ ԸԿԸ
ԼԵԼ ԹԸ Խ. ԽԱՆ ԼԱԽ. ԸԿԸ ԼՇ ՇԱԹ ԹԹՎԱՅ
ԼԽԱ ԽՈԼ ՀՈԼ ՀԿԸ ԱԿՄԱՆ Ա
ՇԱԹ Մ Ծ ԿՎԼՎ Ա. ՀՈԼ ԼԿԸ
ԼԵՎ ԳԵԼՎԱ ԹԳ ԼԵԱ ՎԵԼՎ ԽՈ ՇԱԹ ԹԹՎԱՅ
ՀԱԼՎ ԸԿԸ
ԹԽԱՍ ԱԿ. ՃԵՇ ԸԿԸ ԵՎԸ ԹԳԸ ՊՃՆ Ա. ՃԱԼ
ԱԿՄ ԱԿՆ Խ ՍԱՄ ՊԳ Ա. ԽԽԱՆ) ԵՎՃ
Ա. ԸԿԸ ԱԿՎ Բ ԹԹՎԱՅ ԽՈ ԼԱԼ Ը ԹԱ ՍՎԸ
ԵԽԱՆ ԱԿ. ՃԵՇ Թ Խ ԼԱԼ ԼԱԼ ԵՎ ԵՎԸ
(Ը ԹԳՄ Ա. ԽԽԱՆ Ս ԽԽԱՆ ԼԵՎՎԱ) ԽԵՎ
Թ ԱԿԹ ԷՎՈ ՍԱՄ Հ. պԽԱՆ ՎԳ ԱԿՄ ՃԵՇ
ԼԽԱ ՍԱՄ ԹԱ. ՃԱԼ ՀՎԱ ԿՎԸ ԵՎ ԽԽԱՆ
ԳԽԱ ՄԹՋԸ Խ Թ Թ ԿՎՆ ԼԱԼ ՎԳՄ ԽԽԱՆ
Ա. ԽԽԱՆ ԼՇ ՇԱԹ ԹԹՎԱՅ ՃԵՇ ԸԿԸ
ՃԱԼ ՎՎԱ ԺԼՄ ԳՎԱ Բ ԼԱ ԹՎԸ ՀԿԸ ԵՎ
ՀԿԸ Վ ԹԹՎԱՅ Ը Ա Ե. ԱՎ ՎԱՆՎԱ Ե. ԱԿ. Ա
ՃԵՇ ՎՎՄ ԼԿԸ ԹԳԸ ՎՎՄ ԽԽԱՆ
ԽԽԱՆ ՎՎՄ ՎՎՄ ՎՎՄ ՎՎՄ ՎՎՄ ՎՎՄ

Եղօլ ԱՌ ԱՎԿՆ ՀԱ ՀԱԽԱ ՅՈՒՋԻ ԹԵԼԵԼՈ
ԼԵՄ ԱԼՅԻ ԼԵՇԻ ՎԵԼԼԱ ԹԱՌՈՒ ԲՈ ՖԵՇ ԽԵՇ
ՄԵՐԵԿՆ' ԱՎԿ ԼԱՄ ԷՌՈՒ ԲՈ ՖԵՇ ԽԵՇ' Բ. Բ.
ԼԵՇԻ ԼԵՄ (ՅԵՂ ՃԱԿ ՖԵՇ ԱԼ ԼԵՄ) Ե. Ե. ԼԵՇ ՎԱԼՎ
ՎԱԳԼԵԹՈ' ԱԼՅԻ ՎԵԼԼԱ Ա. Ե. ՎԵԼ. ՎԵՇ ԽԵՇ.
ՎԱԼՎ ԵՐԱԳԼԻ ԱԲ ԲԹՈՒ ԹԵՄ' Բ. Բ. ԼԵՎԵԼ
ԱԲ ԱԼՅԻ ՎԵԼԼԱ ՋՆ ԲՈ ԲՏՈՒ Ա.Ա.
ԼԵՎԵԼ ԼԵՄ ԲԱԿ Ա.Ա. ՖԵՇ ԵԽ. Ա ԱԲ ԲԹՈՒ
ԸՆԿԱՆ ԸՆԿԱՆ.

אנו

۶۸۴

541

400

۱۱۰۹۳۰. / ج. ۲۷

cgold ill agec uagec mucusx. 7
lager lec lec xu mala tachil lugdell eu-
kalo su gremis wgn uamus uulu qimalku u.
tclou elatua' amlo lec uul lec xu uscuse
cicl krgu wgn uamus cullu usum, k qmeli xu
krgo wq malku erlu uakell' cllc amus
uulu werau cuc xu kramelu erlu ou, cu ractuo
krgo wq malku erlu uakell' cal cl ro le.

ՕՐԻՆԱԿ ԱՄ ԹՎՀ ԽՎՃԱ ԱԽԵՎ ԱՐԴԸ ԵՃՈ
ՏԿԱՆ ԱԽԵՎ ԱՇԽԱ ԱՎ ԼԵԼ ՋԼԱ ԱԽԵ ԵՃՈ
ԹՐԱՑՈՒ' ԼԵԼԱԿ ՏԿԱՆ ԿԵ. ԼԵԼՈ ԹՐԱՑՈՒ'
ԽԵՂԱՐ ԱԽ ԱՎԼ ԵՎԼԿ ԱՄՍԳՎ ԹՄՍԳՎ ՋԼՈ
ԵՎ ՄԱՍԳՎ ԵՎԼԿ ԵՎԼՈ ԼԵՎՈՒ ԱՎԼՈ Է ԹՐԵՎ
ՏԿԱՆ ԹԵՎԸ ԱՎԼ ԵՎԼՈ ԱԽ ՅՈՒՆԻ' Ա. Ա ԽՈ
ԱԽԵՎ ՋԼԱ ԼԵԳ. Մ. Վ. ՀԱԿ' ԹՆՀ. ԹՄՍԳՎ ԱԽ
ԵՎԼՈ ԱՎԵԼԸ ԵՎԼԿ ԵՎԼՈ ԵՎԼՈ ՀԽ Ա.

גמלוט עומר כ"ה). ובשיהikh עד בבית שהיא וכורחו של יוסט שהוא פרטעה בשפע. וכן

ישראל, כי לא מזיא הקב"ה בלי מהיזיק
בתוכם השלлом וההשללה. וכישירנו
השללים והאותה בתוך בהי בני ישראל,
ברכה אלא השלום (עקלין פ"ג ע"ז),
להמשך ברכה זו במ כל בנ
יכול להמשיך ברכה זו במ כל בנ

שנאל, שאלות נישיות בפונטולוגיה, עמ' 55.

A vertical decorative border frame consisting of a long vertical line with decorative scrollwork at the top and bottom corners.

A decorative vertical border frame, likely made of wood or metal, featuring a central vertical column and two ornate corner pieces at the top and bottom. The corners have circular patterns with radiating lines. The entire frame is dark brown.

THE JOURNAL OF CLIMATE

אָל הַיְלָא אָוֶב יְהִיא מַהֲדָה מַצְרִימָה.

וְנַדָּאָה מִאָרֶב הַדְּבָרִים, כְּמוֹ שָׁמְצָנוּ בְּכָל
שָׁמָמָה לְיָדֵינוּ. הַלְּבָב בָּאָרֶץ מִצְרָים, כְּמוֹ שָׁמְצָנוּ בְּכָל
הַמִּקְמוֹת בְּתוֹרָה שָׁאָמָן לְשָׁוֹן לְלִבָּנוּ.

שיש בה הידוש על היותו של יעקב למצרים, וערן באור.

ונראה רדנה אצל יצחק מצינו, שהה שדרו ישראל למצרים, יקל עלייהם העברות, ולא יצטרכו לעמום על קדרותם

העוזר להדרה למצוותם במקו שירם כל כך. על זה אמר לו הקב"ה אל תחר מצרים, כי מכיוון שאתה עללה תמיימה, אביו בימי הtout, ואמר לו הקב"ה (ג),

וְאֵין חַזָּעָה לְאֵין כְּדָי לְעָרֵל פְּנֵי זֶה וְהַנֵּן עַמּוֹד הַעֲבֹרוֹה, וְאֵין חַזָּעָה נִצְרָכָה לְהִיא

מזכין ליהיך. שמאן לרדת למצרים, ואילו אצל יעקב במקומם קדרוש, במקום שאג'י, משרד'

לא אמר לו הרק'ב"ה (עמ. ۲) אל תירא לאין, ואמיר ליל היל מכב על שענוק לצתת להצעה הדאין, לא תעלה עבורתך בראוי.

פָּנָדָה מלהדה מערתה יי' לגדי גדר אלשיך שב. וציריך להביין הדhairוק. שיעזק בישק מלחת למצרים. מקדם טומאה יעקב אבינו בישק להימען.

ולבדה למכניצים והקב"ה לאណה לו רשותה וערתה הארין, כי נתיריא שמהמת טוואה מצרים לא ייכל להמשיך בעבודה. על ריעקב מאאן לדוד למכניצים, ליריד.

三

לבד עב (ס) מוציאער אונדער מאן. ווונטההה תשר' כ"ק
וואן לאן. כמאן לאן. כמאן לאן. כמאן לאן. כמאן לאן.
טערויטש גונגהה: (א) הרכבתה הרכבתה. כי עטהה בטלן
אל ובין הווא. תחכל לודען. כי אין הימה לאיל על
ישאל, מז שאמט הימה איך לי, כי אם כבבנה מבהו
אהדרו: וכבדה. מבדה עיראל, כבדה עיראל, כבדה עיראל
וועלט, עטהה אל שאל. הטאו יישאר האל
כמו שבדה מהה שואל השועם כהרגז. וכפרא
שדיין. רגאיו הרא. רגאיו הרא. אמר אס הווא טיב אל כמו
שנעהו הראנו וויאי. הראני ניגר (ירשתה).
אבל. ט. והלט. הנטיגר לישען. אבל. ט. ווילט.
[לאן] כו. ווילט האל של הרגו. ואו ריהה

As mentioned in *Chamorro-English*, the word *lumah* means "to boil" or "to cook." The Chamorro word *lumah* is derived from the Spanish word *lomo*, which means "back." This is because the back of a pig is the part that is most heavily used for cooking. The word *lumah* is also used to refer to the act of boiling or cooking food, such as *lumah* rice or *lumah* beans. The word *lumah* is also used to refer to the act of boiling or cooking food, such as *lumah* rice or *lumah* beans.

କାହାର ପାଇଁ ଏହାର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆପଣଙ୍କ ଦେଖିଲୁ ନାହିଁ ।

תביה פְּרָקֶד מִזְבְּחָה וְעַלְמָנִים שְׁבָרֶת בְּלֵבֶן

କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ
କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ

କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ
କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ
କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ
କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ

۱۰۷۲-۱۰۷۳ میں ایک بڑا ملکیتیں اور ایک بڑا صنعتیں
انداز میں ترقی کی۔

କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ
କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ
କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ
କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ

لَمْ يَأْتِيْ مُنْذِرٌ لِّكُوْنَةِ الْجَنَاحِ وَلَمْ يَأْتِيْ مُنْذِرٌ لِّكُوْنَةِ الْجَنَاحِ

לכט בדור

لە ئەمەن

וְכָל־עַמּוֹדֵן

(ללא) ר' לין כהו טל מ"ס כתן לו

אנו בבר

卷之三

גנוי מתרכז על גנוב מהצורה הנילוגית של גנובים.

(ב) וְלֹא מִתְהַלֵּךְ כְּפָא) עֲמָדָבָי בְּתִי לְיִלְעָלָה תְּבִנָּה יְמִינָה.

لِيَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالْمُؤْمِنُونَ
كَانُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْلَمَ
مِمَّا يَرَوُونَ إِنَّ اللَّهَ
يَعْلَمُ أَعْلَمَ

□ تَكُنْتُمْ سَائِلِيَّاً لَّيْلَةَ الْمَرْأَةِ
□ مَنْدَهَا نَاهَانَ شَانِشَانَةَ الْجَمَعَةِ بِسَالِمَةِ
□ مَنْدَهَا مَنْدَهَا مَنْدَهَا مَنْدَهَا مَنْدَهَا

הילמוד הוא תחומייו והבלאי נפסק. לימוד התגמיזי הוא קדרושה, וזה שעשאה מזרתו קראעים אסף רוח. מן הראוי לחייב התובנות אך לקנות את התמדחת הלימוד, ולהתפלל על רוח תמיד ויקנוך אגרותיו.

להיות שוכנים בחו"ל!

טירוד בזקיז: צחצ'ריה הולה יונז, את התשענויות, גראנט ליליאן
אמיל ו- בלה ברליאן: "אמיל ו- בלה, ואם וויאן צחצ'ריה ו- גראנט".

השיעור טיפה אתה – בראצ' של טיפות

כהונב אבותנות דרבנן פירען יי' מה הינה תחתיתן של רבינו עקיבא:
תנורנו בז אבדעם שניה וילא שונא כלום. ז' פעם אותה היה עומד על
המרא אמא, הי' האבא, אמר קוק אבנו ז' אמר לו, התמים שתידיר גוונלים
עליה. והורה רבינו עקיבא מתרחיה על זה, אמר לו: עקיבא, אי אתה,
אי קבל יום. וזה אמרו לוי: מיר ה' רבי עקיבא דו קול ווועמר בעצמו, מה
וואורא אבנום שארקן מים. פסל את תקשנה, דברי תורה שקשה ברזרל על
אתה כמוה וכמהה. יי' וווער למלמד תורה, עיש' עס.

גַּם־לֹא כְּתָבָה לְאַתָּה (בְּלֹא לְהָיָה): וְמִזְרָחָךְ בְּנֵי רֹדֶם - לֹא לְכָא
תְּלִבְנָה אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ מִזְרָחָךְ לְבָא מִזְרָחָךְ וְאֵלֶּה שְׁלֹשָׁה
גְּדוּלָהִים. לְכָא מִזְרָחָךְ כִּי־לְפָנֶיךָ יְהָוָה יְהָוָה יְהָוָה: לְכָא
כְּתָבָה לְאַתָּה (בְּלֹא לְהָיָה): וְמִזְרָחָךְ בְּנֵי רֹדֶם - לֹא לְכָא

ונגב טספֶּר יָקְנַעֲמִי (פְּרִתָּמָה מֵתָה): מסנוֹג בְּתַרְבָּא אַשְׁמָרָה, רַבָּה עַקְבָּא בְּשַׂהֲרָה
עם האָזָן, יַנְגָּו לְתַלְמָד וּבְמִבְּקָשָׁבָן כְּתָמָה. לְכָדָעַם לְדַבָּרָת
אלֵל, הַגָּה כְּבָה הַאֲלִיל שְׁבָבָה עַקְבָּא דִּיה שְׁוֹשָׁנוֹ יַמְשִׁיחָה
תוֹרָה רְבָה לְעַשְׂתָּה הַמְּמוֹן שְׁלָמָה, בְּהָדָר שְׁמָרָה כְּתָמָה.
אוֹתָךְ שְׁוֹתָה כְּעַשְׂתָּה לְמִלְּאָה וְתַרְהָה וְקַדְּשָׁה
וְתַרְבָּה טְבָרָה אַשְׁמָרָה, רַבָּה עַקְבָּא בְּשַׂהֲרָה.

עֲדָתָה כְּנֶסֶת הַבְּנִים וְהַבְּנִיּוֹת שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּבֵית הָמִן. אֲנָשָׁיו כְּנֶסֶת הַבְּנִים וְהַבְּנִיּוֹת שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּבֵית הָמִן.

בנור סול סטגנו גטמהה, ומן סול מוכסס
כמספק מירר טפילהך כלע פסמאן
יממלהא, דרטן תמאה כבאים לנדיק כלע כטנומאות
ויליאן, מאיר זילברמן עמי כרך:

סב' צורען כהן טומך פון, 1933) מלהר לפקת כתם קדושים מל' גנוביס נבר רודנשטיין.

כלן מוכתתת במלכיה נסבך עטוף טה ולו
סומך, וככל גוּמָר טהוּמָה כוֹה גַּמְעָנָה טהוּמָה טהוּמָה טהוּמָה

אֶת־עַמּוֹתָיו . זְהַלְלָה . (CC) BY-SA 3.0.

וְעַל־תִּשְׁכַּח־סָמְכֵן וְגַמְלֵן־בְּכָנָן וְמַעֲפֵן־קְדֻשָּׁה
כְּבָci שְׂמָחוֹר קְרָתָה קְרָתָה: (מעז) גַּעַל בָּזֶן

سَلَّمَتْنَا عَلَيْكُمْ بِالْمُبَارَكَاتِ وَهُنَّ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ

କାହାର ପାଦରେ ତାହାର ପାଦରେ ତାହାର ପାଦରେ
କାହାର ପାଦରେ ତାହାର ପାଦରେ ତାହାର ପାଦରେ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
كُلُّ شَيْءٍ يَعْلَمُ
إِنَّمَا تَرَى مَا يَشَاءُ
أَنَّمَا يَنْهَا عَنِ الْمُنْكَرِ
كُلُّ أَنْوَاعِ الْمُجْرَمِ
لَا يَرَى إِلَّا مَا يَشَاءُ
كُلُّ شَيْءٍ يَعْلَمُ
كُلُّ شَيْءٍ يَعْلَمُ

لَا اسْتَأْتِيْكُمْ بِهِمْ وَلَا يَأْتِيْكُمْ مِّنْهُمْ وَلَا يَأْتِيْكُمْ مِّنْهُمْ

لَمْ يَرْجِعْ إِلَيْهِ مُؤْمِنًا وَلَمْ يَرْجِعْ إِلَيْهِ كُفَّارًا فَلَمَّا
أَتَاهُمْ أَنْذِرَنَا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَصْنَعُونَ

וְאַתָּה **בְּעֵד** **אֶל-** **מִצְרָיִם** **בְּכָל-** **עֲמָקָם** **בְּאַרְצָה** **בְּבָנָה** **בְּבָנָה**

הנורווגי ג'ון ראלין

سَلَّمَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَبَرَّكَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَأَسْلَمْ

କାହାର ପାଦରେ ଯାଏନ୍ତି କାହାର ପାଦରେ ଯାଏନ୍ତି

بِالْأَنْتَارِيَّةِ **عَلَى** **نَسْلِهِ** **سَابِقِهِ** **لِيَهُمْ أَكْثَرُ** **لِلْأَسْلَامِ**

بَلْ يَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ لَغَنِيمٌ
وَلَكُمْ مِنَ الْأَنْوَارِ وَمَا تَرَى
فِي السَّمَاءِ إِنَّمَا تَرَى مَا أَنْشَأَ اللَّهُ
وَمَا تَرَى مِنْ أَنْوَارٍ إِنَّمَا تَرَى
مَا أَنْشَأَ اللَّهُ إِنَّمَا تَرَى مَا أَنْشَأَ
اللَّهُ وَمَا تَرَى مِنْ أَنْوَارٍ إِنَّمَا تَرَى
مَا أَنْشَأَ اللَّهُ إِنَّمَا تَرَى مَا أَنْشَأَ
اللَّهُ وَمَا تَرَى مِنْ أَنْوَارٍ إِنَّمَا تَرَى
مَا أَنْشَأَ اللَّهُ إِنَّمَا تَرَى مَا أَنْشَأَ
اللَّهُ وَمَا تَرَى مِنْ أَنْوَارٍ إِنَّمَا تَرَى
مَا أَنْشَأَ اللَّهُ إِنَّمَا تَرَى مَا أَنْشَأَ

וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־בָּנָתָיו וְאֶת־בָּנָתָיו וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־בָּנָתָיו

בְּעֵזֶב וְבְעֵזֶב
בְּעֵזֶב וְבְעֵזֶב
בְּעֵזֶב וְבְעֵזֶב
בְּעֵזֶב וְבְעֵזֶב

רַב
מִקְרָא יְהוּדִים

הרקעם בעל המתבר נעה ליעקב

תְּהִלָּה כַּדְבֵּר בְּשֶׁבֶת וְעַמְּלָה כְּנַסְתָּרָה
בְּעַמְּלָה כְּנַסְתָּרָה וְתְּהִלָּה כַּדְבֵּר בְּשֶׁבֶת

“**କୋ ପାଇଁ ମୁହଁତ ଲେଖ ଲେଖିବାରେ ଏବଂ**
ଏ କୋ ପାଇଁରେ ଏବଂ କିମ୍ବାକିମ୍ବା ଲେଖିବାରେ ଏବଂ
ଏବଂ କିମ୍ବାକିମ୍ବା ଲେଖିବାରେ ଏବଂ କିମ୍ବାକିମ୍ବା ଲେଖିବାରେ
ଏବଂ କିମ୍ବାକିମ୍ବା ଲେଖିବାରେ ଏବଂ କିମ୍ବାକିମ୍ବା ଲେଖିବାରେ
ଏବଂ କିମ୍ବାକିମ୍ବା ଲେଖିବାରେ ଏବଂ କିମ୍ବାକିମ୍ବା ଲେଖିବାରେ

Աւել աշակ ածիծա պը աօս հր աւել լզ և գօն
և թէ արև աւա կառա բանք. ամառն եսքն
ունեց պը բարձր ոչ ամառ ըստու յան քառա
ամառն ըստ թօ ամ զից ամառն մի պէօս. կան
պը պը ամ պը զիւսն լու ամ դշեւ ամ պը
լին և թէ պը պը մու պը սաւ թէ ամ զիւսն
աւը.՝ լու պը պը պը պը պը պը պը պը պը պը

卷之五

卷之三

שנה בזאת לא נתקל בדורותיו של הילמן, והוא מזכיר רק את דבשבל עתג שיש לו שטחן צורה העתירה לבא עליו לא מעונה. אולם אנו אנו מוחננים בשבה, אבל העניה חלים מורה יא אבוי או אמו יא אמו און אונג האה בענין דהילמן. הילמן תרנגולת רד זיהו רוק על צראה שעברה לא רודה שבת, אבל הענינה יי' לא. הילק הענינה תרי' ביטול צראה הענינה רודה שבת', ענטאנטן. דבשבל עתג שיש לו שטחן צורה העתירה לבא עליו לא מעונה. אונג האה בענין דהילמן, אבל הענינה יי' לא. הילק הענינה תרי' ביטול צראה הענינה רודה שבת', ענטאנטן.

עמלה בטברת על שום מה

אבעה מאונעטה אידעו בתפקידו שנותן בחושש עבר. אשר בעטיטים רקעעה
העיה עשרה בטבת, "בשמנגה בטבת", תלמיד המלך
חוושן בא לעילם שלשת ימים (מעילת העשוית יומם וההיא יום קשה לישראל ביום
צעשה העגלה הדרורה להתרגם כל ריבבה) (נסכת סופרים פא דה').

השעה בטבע לא בתבונת בראותם מהו מוגבלת הענה) ובשלשון הש�ע"ו (סימן ויק"פ). נודע איה צורה שאריתו ב"ז ייבור תמה הדת' ז' טבת מות עורה הסופר "צ"ע" ר' ר' עיב. סלולות ד' טבת מפורש דבט' טבת מות עורה האיש ומזה הבין למלה לא בהברא שבtab. יבאיור דברי הגמחרב מצינו הרבה ברכבים במפורש על מילת העניין שבtab.

שאגורי העניין על דבשותה בטבע נמל' אוות האיש והגעתו על הדום "ע"ש שבtab. שבtab. מפה שרואו לכתבוג שגורו הגעתו על הדום היה ארע' בו, שבtab. העניין "ב'י" בטבעה ההונגו מאה הבהבאות לדרבין העניין "ב'י" בטבעה ההונגו. וזה איה בגמ' העניין "ב'י".

מִצְרָיִם וּבְנֵי-יִשְׂרָאֵל מִבְּהִלּוֹתָם בְּגַעֲמָם שֶׁקָּרְבָּנָם לְאַדְּרָה, הַוְאָגָם גַּיְבָּן בְּתָרָה מִשְׁאָר

ויגם הדרירה ליווניה שבאה ענקלרה התורה שבע"פ נחשך הדואר, וזה מה יי"ח "זהרש בא לעלום" - הינו سبحانه ההורה שבעל פה הנקראת אורה במו

卷之三

“**କାହିଁଏବେ କାହିଁଏବେ କାହିଁଏବେ କାହିଁଏବେ**”

卷之二

ראשון. מיהת עורא הסטופר. תרגום התנורה ע"י תלמי מלך יין. לילדת אותם הדואש להלן בגבר בס"ד שיננו קשר הבורר את כל המאורעות הגד"ל מהה, עט חנוו הדיגול ויעש תמהה מאדרב

לְהַגָּה שוננו ב'גמ' ערגבי' (דרכ' ניד' ע"ז) "אלִילָלָל" ל' נְשֵׁתְבוֹ הַלְּתָה אֶשְׁנָות לא נשתבהו תורה משישראל" והב' אויר בו באה עפ"ס' משער ר' יונה ורבנן האמא דמתניתא הרשותה דיתנה סיגלה בהםם לאם למד

לענין נסיך, אולין ג'ילן ליטר

אם ננים אנו ביסוד שסתיבה לטענית על תרגום התורה שבתbag יונית היא

קירות הנותן שבעירם הרכבה בוהה, בין שבין שכם והטעם המשי להענין הדוא באורה
קומה וככלשה הדקיטין בסליחות "חיש" מעלי מעיל היה ואפר - טרפה טורף בו

קדרים תחילה משכ' הוחת' בדרשה הנ' בישוב קישי הדת' על דבר שבר' שבת' עבד' טבת לא מודע מה עצה היה ב' הד' בטלחות מפורש דבר' שדר' אמר' "דנה מה ערא אסתנער' ובתב' החת' "דנה מה'ל" (סנהדרין כיא עב' י'אי)

גראה בסך שפפי דברי החת"ס יש לאבא גם את המשר ובריה המסתבה טופרים. דלאחר תרגום התנורא יונית "חחשן בא לעלטם..." הריה יומם זה לשואל ביום שhortao בגדיל". דזהה התוורה שבע"ט וווקא הדיבנה "או" ובאיתא בתהומא פרשנת נח (אות י') העט הדוליכים בהשר ראו אויר גדר'ל" זה התוורה שבע"ט, כמ"ב במגילת אסתר נאמר ליהודים היהת אורה וגוי ואיתא בחוזל" אורה זו תורדה.

וילבדרי התנורא הדג"ל על התוורה שבכתב אמר גרשון ונשמעו, וכל הceptive ריתה על התוורה שבע"ט, נמצא "שבהו קבלת מהצען" בימי אחושרוה, המכונה ל佗ה שבע"ט, הדר "ש"או"ה" - זו תורה הכוונה הדא לדורה שבע"פ, ועל כן

וְגַתָּה בְּגַדְרֵל הַחֲרוֹבִין שְׁבַהֲנָגִים הַתְּהִרְהִיר בְּהַבָּה הַחֲרָם סָופֶר (וְרֹאשׁ לְהַדְשֵׁס נָבָה עַבְדָּה 204) וְדַיְלָה הַגָּמָר שְׁבַהֲעַתְקָת הַתְּהִרְהִיר יְוּנָתָא לְכָל לְלִשְׁן הַוא בְּבִיהֵרָה הַתְּהִרְהִיר בְּהַבָּה בְּלִשְׁנוֹתָה שְׁגַמְרָה מְפִיעִי הַקְּבָבָה, הַדָּר הַיא בְּפִטְישׁ סְלָעָ, וּבְלַפְתִּירָם פְּסָלָק סְגָל בְּמַה פּוֹרְשָׁוּסָם שְׁעָנִים, וְתַמְשָׁ אַיִן לְמוֹר בְּדָרָה עַל דָּרָךְ פְּשָׁטוּ שְׁלָא יִסְבְּרָל גַּם פִּירְוָשׁ אַחֲרָה, וְעַל בָּרָחוֹ שְׁלִיל יִשְׁרָאֵל שְׁלִימָשׁוּס לְדִבְרָה חַכְמִים וּלְפִתְרָשָׁם הַוִּידָּתָם מְשָׁאָבָכְ בְּהַעֲתקָה הַתְּהִרְהִיר לְלִשְׁוֹן לְעֵזָא" בְּלִבְתוֹרָה עַבְדָּה פְּשָׁטוֹתָה אַחַת וּלְבַחֲבוֹ בְּאַתָּהוּ לְשָׁוֹן, בַּי אַיִן לְשָׁנוֹת הַעֲטָבִים סְבָגְלִים בְּבָה, וְגַם אַיִן אַרְתָּנוּ יוֹדָעַ עַד מָה לְבִתוֹ בְּחַמְמָה וּוּדְינָה כָּמוֹ שְׁעַכְבָּהָה הַתְּהִרְהִיר עַל יְדֵי הַקְּבָבָה, הַדָּרָתָק בְּהַעֲתקָה הַתְּהִרְהִיר יְגַנְתָּה אַו הַחָלָל לְלַשׁוֹן אַתָּה פְּשָׁטוּשׁ שְׁלָמָקָרָאָן הַחָלָל אֲפִיקְוֹרָותָלָן לְהַתְּגַנְצָעָץ וְאַל אַבָּד לְשִׁמוּעָלְקָול דְּבָרָ חַכְמִים וּלְפִירְשָׁהִים בְּאָשָׁר בְּעִירָה עַדְיִין מְלִיךָ בְּיַיִנָּה "עַבְדָּ" דְּגָנוֹנִים לְעַיִנְנָה.

הווער אג, אלא מי שמסטרוין של אצלם הם בני, איזו זו המשנה שונתנה.

במי, הכל מגר לדרוש"ע".

זבארא בעז ייסף בשם "ה" דם אודם עמו ומאוב שם אומרים שע"ה בחר מילוקם גונן לדם את תורה ולקחו כל המוסרים הטוביים בתורה ונשותם בדתם שבדם, ואילו הדינה שבע"פ בידם עולוקהים הכל והדה מקצת לטעות אהיהם כי ה' בנין תורנו להם, אבל נבשוי אין בידם אמרית הדבירים נודע בשר נסכים, אין רהם מסכמים עם הורתיו"עב".

ובבר הוגנוג במאמרי הנגינה ואומרים הנגנרים בבר היל אלו אינם מלכין, וואנו מושם שבחירתין דיא שהעלום הפשי מההשגהה, ובוואריאם לא אל שאומרים שביהם בחור ה' והם בנוי, אלא מדרש זה קאי על אותו האיש וממשיכר, דרכו ששלטו את התורה, שבכנתם והם שבדם חבור' בירעג, ואילו דברי חז"ל בג"ל מברא שמה שטובייה עאנן העם הנבחר טענות שקר - ה'יא תורה שבע"פ. (וודה עניין שריפת התורה בעשי'ק וחיק'ת בערעת).

ונצא שעיקר ההונגריות של אותו דיאויש וממשיכר דרכו הדיא להורה שידי הדמותה סתייה לעיקר בפיותם, ומתא"ב שגדה שלבליות אונטו הדיאש מחקשת לשאר הסיבות לתענית שבילן משום ביטול התורה,

על מה אברה הארץ

למנתו מרבי ההתה"ס שgam יטוד הרה תענית על מיתה עיר על עקרה

התורה שבע"פ, והוא הוהן בעצם מיתה עוזא. אלום לאחר כמה רוחות שנרגמו את התורה, יונית בעצם ההייב בוזה את ההורבן שבמידת עראה והריה מיל אלה ירו על ירושלים וגוכחה בס"ד שוגן עניין זה של הוהה השכבע יומם ט' שבת להרעה מפני מיתה עוזא, מ"מ אורוב' שהערקה המתורה והקברע לדם פשוט שע"פ מקרה עד שע"פ מורה צאה היה בום ט שבת במלת עוזרא"עב".

שיגנו בגמ' ברורים יופ"ע ע"ז) אמר רב יהודה אמר רב מאיר דכתיב "מי"

האיש החכם ויבן אה"ה, ובבר ה' ניאל להחכמים ולגבאים ולא פירושה עד שפרשה הקב"ה עצמן, דברתיך יאמר ה' על עובם את תורה וגוי. דיוינו לא שפטעו בקהל - ה'ינו לא הלו ביה, אמר ובו יומיה לומר שאין מדברים בתורה כללם.

ידע איז דם בני

יתר התוננות והעמקה בדברי היל תסייע לנו להבין שוגן הענן השליש שבעורי און מתענים ב' בטבת, לירוד אוות הדיאש דברת המפשש במילת העיניים גם ב' יסחו בעקיירת הדורה שבע"פ ובכו שבאה.

ישוין בטי' (סימן מז) שהאריך ביפור דרבנן, ור"ר: "לפי שלא הלא הינה איתה בחו"ל תנומא פרשת כי תשא (אות ל"ז) - "עפה הדירוש בראן יסחו בעקיירת הדורה שבע"פ ובכו שבאה.

הנה אינה בחול תנומא פרשת כי תשא (אות ל"ז) - "עפה הדירוש בראן הילא שאומנות העלים עירין לתרגם את ההורגה יונית וליהו קוראין בהיניה ביה - שההורגה אינה שמיית עצמו עליה, דהינן עוטק והם אומרים אנו ישראל, אמר להם הקב"ה לאומות אתם להריה שבעלם בפלפל ומשה ומון של תורה במש"ש: אם בחוקות הילבו ע"מ שתהיר ערילים

היה שהנתן התורה ע"י שוא לול שקדמו מרא"ה ואפ"ב נתנה בתוב על ריר".
הביבאר בהה שבתתיל בטהר הדירוש שאנו משתמשים בו עתה דיה גונה בס"ח
שבארון הילא, והחו"עים דיו מושם בשתתיל ביבגא, ואילו עזרה ומסר
בתוב הדירוש לבל בבי', וחתעם בהז מה שבאויריה ההורג צערת ותגן
קוצין מחרומים תורה שבע"פ, וככל מה שטלמוד ותיק עידן להוד ר"ע
דריש על קוץ וקוץ חילו הילם של הלבנה מנטה כי עיא, ובול זמן שהי
הטורה שבע"פ שמרו, לא הדיו עיריכם לעין בבדב הדירוש בבדב
במקומו וחתבל בו הבאים והחכמים בע"פ, רדי לעלם שישמשו
הטורה שבתתיל הילו יושב ההורגה שבביה וירדה שכחה שלעלם במו
בכובב ליבואגה, אונט בע"ה מושגלהה שנבנה וירדה שכחה שלעלם במו
שלבסוף הילא ריבנו יושב ההורגה שבביה שידען להוציא הדין מרמא
הקרא, והיה בדורו באלו נתגה ההורגה על ריר.

הנה לאחר שתרגמו ההורגה יונתת והחל לטעום טעם פושויה של מקרה
כמבא לעיל) וא"כ לשוברטם המוויות של אונט כופרים אין תועלת במשען
ערוא ואין לפסך צرارה ב' במשיחות, וע"ב יפה אמרו במילצתה נאיה במילת
תעבורה "יבום ט' שבת להרעה מפני מיתה עוזא, מ"מ אורוב' שהערקה המתורה
הוקברע לדם פשוט שע"פ מקרה עד שע"פ מורה צאה היה בום ט
בחר לדם פשוט שע"פ מקרה עד שע"פ מורה צאה היה בום ט
שבת במלת עוזרא"עב".

מאמר לב

מיכרת יוסר וחוורן הבית

הפטיסק אומר "יוסר על צוארי נגמיהן אדרוי ייבּן" (במשמעות מילוי יין) והণינו על בתרה ההייל, כי הברה היא לא העתק ב"ה" ויהי דרכו רזא וזה שאל נבח במאמר זה ונשمر שיקר מעלה שודך. בתרה דרכו יגע על הכנג ברכת לעטסוק בבלמוד הדרה הוא לא אמרו גנשה

מארח ועיקר הטרורה שברחבה, גמצאי שלדרבי הדיטי' שיטרחוורן הבית הראשון היה משום שלא עטסוק בתורה ביגיעעה וועל, הכהנה היא לערמל התורה שבע"פ.

הפטיסק אמר "יוסר על צוארי ראה משכון שליח עתדי להבנות בדליך של יוסר וענדר להירוב" עברך. וודאי שדברים אלו טומנים בחוגם סודות נשגבם שאנים בהשגתינו, אללים שביפ על דרכ הפשט ראי להבדין, מודיע עטסוק יוסר ובינימין בפישתם זו - דראך משמש לאל הטרורה שברחבה, גמצאי שלדרבי הדיטי' שיטרחוורן הבית הראשון היה משום שלא עטסוק בתורה ביגיעעה וועל, הכהנה היא לערמל התורה לא ברכת לעטסוק בבלמוד הדרה תורה שבע"פ.

ובמאמרי חזון הבגן - דין אמרה שבית ראשון נחרב משומם יערבה כарамין ביזמא ור' ביה רשאין מפני מה הורג מפדי ג' עברות, ומיריך במסכת גיגל מל' מבאר שהטעם הוא משום שלא ברכו בתורה תחיליה, ובבגנו מדברי חיל' שהגונה היא שודורם לג' עברות המורת הדרה ביטול עטסוק התורה. הר' שג' העגנון הרביעי שבטעו אננו מלהונם שורשו הדרה בעקירה שבע"פ.

נמצאו למדרדים שעicker הדרך חיים ותוכחות מוטר דגולם מהתענית עשרה בטבה עבדה דיים היא - חוווק העטול והגינהה בלימוד התורה שבע"פ ובועל ההיקוץ כל' ארבעתה המאורענות שבעיטים Ago מתעניהם. 7

ולפיו היה יאנא שנן הדרירה למאדים הון שאור הנגליות - יש לנו שרש במכירת יוסר.

והדרבים עריכים ביאור, הדר סיבת החרק בית ראשון הדיא - משום שעבר רעל י' בגבורה עז' ג' ושפ' - ומשם של' בארכא בתורה תחיליה, בית שע' מחרב - בכלל שאורה חג' או משום דרבינו רבריהם על הדין הדרה. משכן של'ה תנחרב - משום של' הדר בקדושים ופערצים בעוריות מבואר בגד' יומה ור' ט' א'ב' מה שיכות א'בא בין' כל' הסיבות הדרלו לירודה לגלות מארבים.

קסר נוטך הבהיר את ירידת השבעיטים עם הורבן הדרה אלו מצאים בஹ"ק פשת' וישב' "איתא תקדים בית שע' ת"ב שעין", על רדייל באורייה אדרהו מעתיקן, قد אשלהמו געם והבָּא דשנאית געם, ואירוער הדרה א' באוריה קומייהה הדרי' ושיאו אורה להדרא צדיק בראשתה לע"ל, מבואר בדברי ההור"ק שבביה שני'